

کاربرد بی‌هنگاری‌های بوگه در اکتشاف منابع نفت منطقه چناران - شمال شرق ایران

احمد زمانی * و مهرداد براتی **

* پخش زمین‌شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه شیراز.

** پخش زمین‌شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه بوعلی سینا.

دریافت مقاله: ۷۵/۹/۱۶ پذیرش مقاله: ۱۳/۷/۱۶

چکیده

در این تحقیق از روش گرانی‌سنگی برای اکتشاف منابع نفت در منطقه چناران واقع در شمال شرق ایران استفاده شده است. برای انجام این کار اطلاعات نبت شده از ۸۱۶ ایستگاه گرانی‌سنگی که به فاصله ۱ کیلومتر از هم در طول ۲۶ پروفیل قرار داشته مورد استفاده قرار گرفته است. فاصله پروفیل‌ها با هم برابر و مساوی ۲ کیلومتر انتخاب شده است. پس از تعیین چگالی سطحی و انجام تصحیحات مربوطه، شامل تصحیح هوای آزاد، تصحیح بوگه، تصحیح عرض جغرافیایی، تصحیح رانه و تصحیح جزر و مد (کشنده) زمین، نقشه‌های دوبعدی و سه بعدی بی‌هنگاری‌های بوگه برای منطقه تهیه شده است. سپس با استفاده از روش‌های تحلیلی ادامه فراسو و مشتق دوم، بی‌هنگاری‌های محلی و منطقه‌ای جداسازی و تفسیر شده‌اند. نتایج بدست آمده دلالت بر وجود ساختارهای تاقدیسی و زون‌های گسله در منطقه می‌کند. با توجه به وضعیت زمین‌شناسی و نفت‌خیز بودن منطقه، احتمال وجود منابع نفت در این ساختارها بسیار قوی است. البته گسل‌های موجود در تجمع و یا فرار مواد هیدروکربونی نقش بسیار مهمی دارند.

کلیدواژه: زئوفیزیک اکتشافی، گرانی‌سنگی، بی‌هنگاری بوگه، اکتشاف نفت، چناران (ایران)

۱ مقدمه

طور عمده برای مطالعه نواحی اقیانوسی قطبی و نقشه‌های بی‌هنگاری بوگه در مناطق قاره‌ای استفاده می‌شوند.

هر بی‌هنگاری گرانی، ترکیبی از بی‌هنگاری‌های محلی و بی‌هنگاری‌های منطقه‌ای است. از طرفی الگوهای مختلف توزیع جرم در زمین می‌توانند بی‌هنگاری یکسان و مشابه ایجاد نمایند. بنابراین تفسیر نقشه‌های بی‌هنگاری گرانی در بیشتر مواقع با ابهاماتی همراه است. آگاهی از وضعیت زمین‌شناسی منطقه در برطرف نمودن این ابهامات بسیار مؤثر و مفید است. جداسازی و بررسی بی‌هنگاری محلی به طور عمده در پی‌جوبی و اکتشاف منابع زیرزمینی، و بی‌هنگاری‌های منطقه‌ای برای مطالعه ساختارهای بزرگ، تغییر رخساره سنگ‌ها و آثار هم‌ایستایی در

معمولًاً در پی‌جوبی و اکتشاف منابع هیدروکربونی مناطق نفت خیز از گرانی‌سنگی برای شناسایی مقدماتی استفاده می‌شود. متداول‌ترین روش برای این کار مقایسه میان مقدار مشاهده شده و مقدار محاسبه شده نیروی گرانی در نقاط مختلف منطقه مورد کاوش است. تعیین تفاوت این دو مقدار در هر نقطه که در اصطلاح، بی‌هنگاری گرانی آن نقطه نامیده می‌شود، از اهداف اصلی کاوش‌های گرانی به شمار می‌رود. نتایج این کاوش‌ها در هر منطقه معمولًاً به صورت نقشه‌های بی‌هنگاری هوای آزاد و بی‌هنگاری بوگه تهیه و ارائه می‌شود. با بررسی و تفسیر این نقشه‌ها می‌توان به وضعیت زمین‌شناسی و ساختارهای تکتونیکی منطقه مورد مطالعه بی‌برد. نقشه‌های بی‌هنگاری هوای آزاد به

چاپ این مقاله که در سال ۱۳۷۵ دریافت گردیده به سبب برخی از مشکلات ناشی از تغییر سیاست‌های هیئت تحریریه و نیز عدم پاسخ داوران اولیه و انتخاب داوران جدید، به تأخیر افتاده است. اکنون با هماهنگی با مؤلفان و رضایت آنها در این جلد از نشریه به چاپ رسیده است. بدیهی است اطلاعات داده شده در این مقاله مربوط به سال ۱۳۷۵ است و از آن تاریخ به بعد پژوهش‌های زیاد دیگری در این منطقه انجام شده است (هیئت تحریریه).

مورد استفاده قرار می‌گیرد. در روش‌های ترسیمی با صاف کردن خطوط پروفیدی و یا پروفیل‌های گرانی، بی‌هنچاری‌های محلی و منطقه‌ای به طور نسی از هم جداسازی می‌شوند. در روش‌های تحلیلی با استفاده از روابط لایپلاس و استوکس، میدان گرانی اندازه‌گیری شده در سطحی معین را می‌توان به سطوح بالاتر یا ادامه فراسو و سطوح پایین‌تر یا ادامه فروسو تبدیل نمود. همچنین با محاسبه مشتق دوم که همان انحنای میدان بی‌هنچاری گرانی است، می‌توان بی‌هنچاری‌های محلی را در هر منطقه آشکارتر ساخت. روش‌های مشتق دوم و ادامه فراسو را می‌توان به عنوان متداول‌ترین روش‌های تحلیلی جداسازی بی‌هنچاری گرانی نام برد. در مقایسه با روش‌های ترسیمی که معمولاً با تعصبات ذهنی همراه‌اند، روش‌های تحلیلی از دقت بیشتری برخوردارند. در روش‌های مدل‌سازی، با استفاده از اطلاعات مستقل و کافی از پدیده‌های زمین‌شناختی منطقه، آثار گرانی آنها محاسبه و جداسازی می‌شوند (شارما، ۱۹۸۶؛ شریف، ۱۹۸۹).

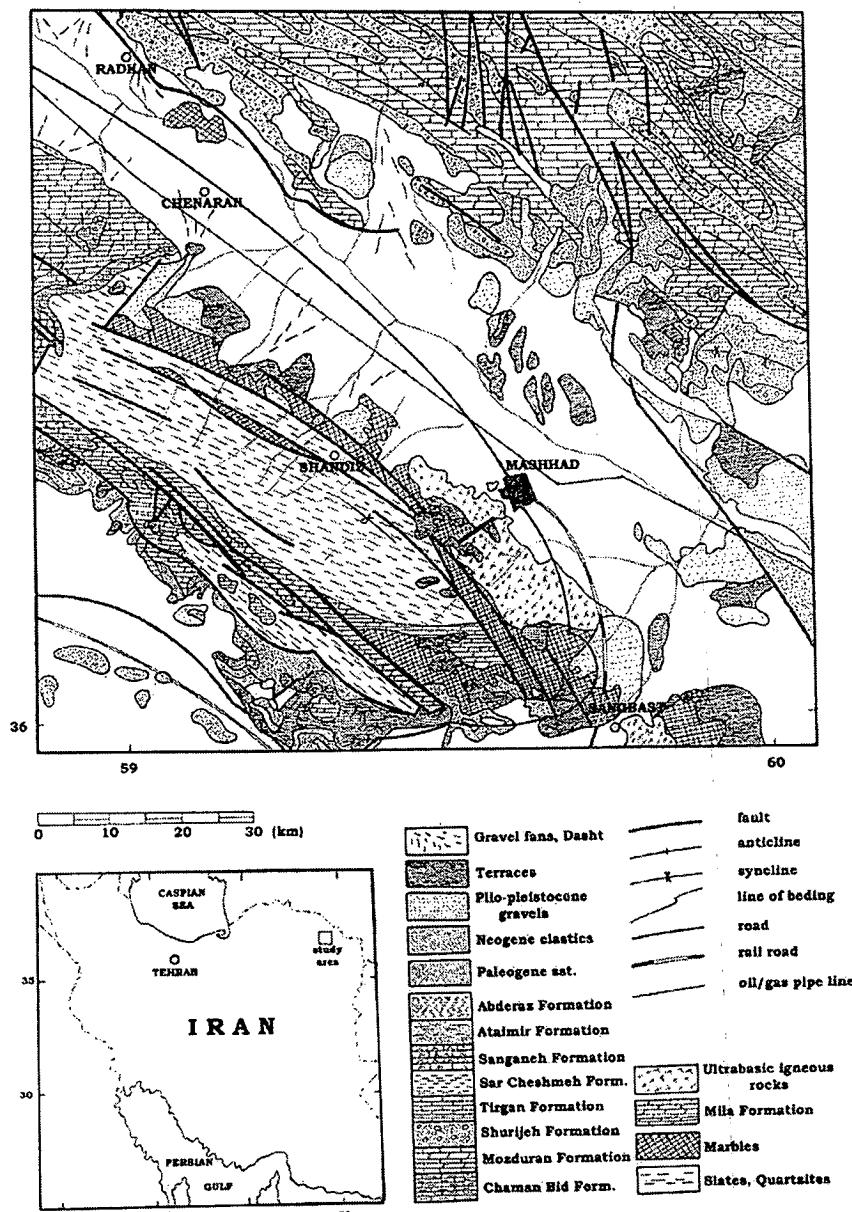
۳ مطالعه و بررسی بی‌هنچاری‌های بوگه در منطقه چناران
دشت چناران در شمال شرق ایران بین طول‌های جغرافیایی 50° ، 55° ، 59° و 35° شرقی و عرض‌های جغرافیایی 36° ، 36° و 35° شمالی قرار گرفته است (شکل ۱). این منطقه از شمال و شمال شرق به رشته‌کوه‌های هزارمسجد، از جنوب و جنوب‌غرب به رشته کوه‌های بینالود، از غرب به دشت قوچان و از شرق به دشت مشهد محدود می‌شود. این دشت از رسوبات کواترنر پوشیده شده است. تنها در حاشیه‌های شمالی و شمال‌شرقی آن بیرون‌زدگی‌هایی از سازند ماسه‌سنگی سوریجه وجود دارد. وجود سازنده‌های مارنی یا آهکی دوره‌های ژوراسیک و کرتاسه در منطقه چناران، مانند سازند مارنی و آهکی چمن‌بید، سازنده‌های متخلخل آهکی و دولومیتی تیرگان و مزدوران و سازنده‌های شیلی و مارنی سرچشمه و سنگانه، شرایط زمین‌شناختی مطلوبی برای تولید و تجمع مواد هیدروکربونی مهیا ساخته و این منطقه را در زمرة مناطق نفت‌خیز ایران قرار داده است (افشار‌حرب، ۱۹۶۹ و

پوسته زمین استفاده می‌شوند.

در این طرح به‌منظور شناسایی مقدماتی و اکشاف منابع هیدروکربونی در منطقه چناران واقع در شمال شرق ایران، از روش گرانی‌سنجی استفاده شده است. برای این کار اطلاعات برداشت شده از ۸۱۶ ایستگاه گرانی‌سنجی که به فاصله ۱ کیلومتر از هم در طول ۲۶ پروفیل قرار داشته‌اند مورد استفاده قرار گرفته است. فاصله پروفیل‌ها از یکدیگر ۲ کیلومتر بوده است. پس از تعیین چگالی و انجام کلیه تصحیحات لازم روی اطلاعات برداشت شده، نقشه‌های دوبعدی و سه بعدی بی‌هنچاری بوگه برای منطقه تهیه شده است. سپس با استفاده از روش‌های تحلیلی ادامه فراسو و مشتق دوم، بی‌هنچاری‌های محلی و منطقه‌ای، جداسازی و تفسیر شده‌اند. نتایج به‌دست آمده دلالت بر وجود ساختارهای تاقدیسی و زون‌های گسله در منطقه می‌کند. انجام مطالعات زمین‌شناختی و کاوش‌های ژئوفیزیکی نیز وجود این ساختارها را تأیید نموده است. با توجه به وضعیت زمین‌شناختی و نفت خیز بودن منطقه، احتمال وجود ذخایر نفت در این ساختارها بسیار قوی است. لازم به ذکر است که گسل‌ها در تجمع و یا فرار نفت در منطقه نقش مؤثر و مهمی دارند.

۲ جداسازی بی‌هنچاری‌ها

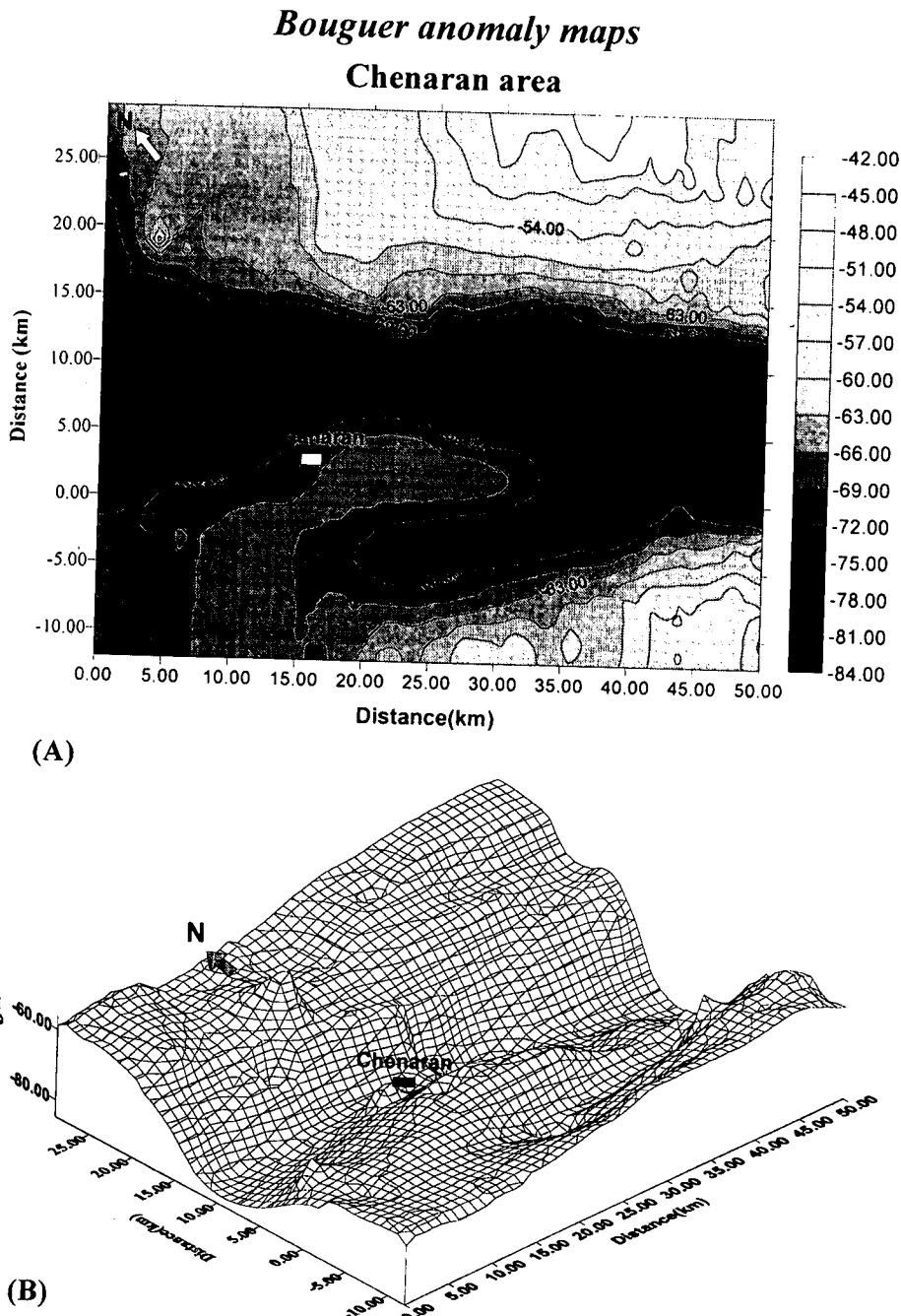
جداسازی بی‌هنچاری‌های گرانی در بررسی و تفسیر نتایج حاصل از کاوش‌های گرانی اهمیت فراوانی دارد. اگر چه برای جداسازی بی‌هنچاری‌های گرانی تلاش و کوشش فراوانی به عمل آمده است، اما با توجه به ماهیت میدان گرانی، بی‌هنچاری‌های موجود در آن را نمی‌توان کاملاً جداسازی یا حذف نمود. روش‌های موجود فقط قادر به تقویت و آشکارسازی نسبی بی‌هنچاری‌های گرانی‌اند. با آشکارسازی نسبی بی‌هنچاری‌های محلی و منطقه‌ای، پدیده‌های زمین‌شناختی و ساختارهای تکتونیکی را می‌توان به نحو مطلوب مطالعه و بی‌جویی نمود. روش‌های متعددی برای جداسازی نسبی بی‌هنچاری‌های گرانی وجود دارد، لیکن در تمام این روش‌ها یکی از سه طریق؛ ترسیمی، تحلیلی و مدل‌سازی

شکل ۱. نقشه زمین‌شناسی منطقه مورد مطالعه (NIOC, 1977)

برای تجمع نفت در منطقه چناران است. طول منطقه مورد مطالعه حدود ۵۰ کیلومتر و عرض آن بین ۴ تا ۱۸ کیلومتر است. اطلاعات برداشت شده مربوط به ۱۸۶ ایستگاه گرانی سنگی است که به فاصله ۱ کیلومتر از هم و در طول ۲۶ پروفیل قرار گرفته‌اند. فاصله پروفیل‌ها از یکدیگر ۲ کیلومتر است. فرمول بین‌المللی گرانی (فلاور، ۱۹۹۰) برای محاسبه مقادیر نظری گرانی به کار

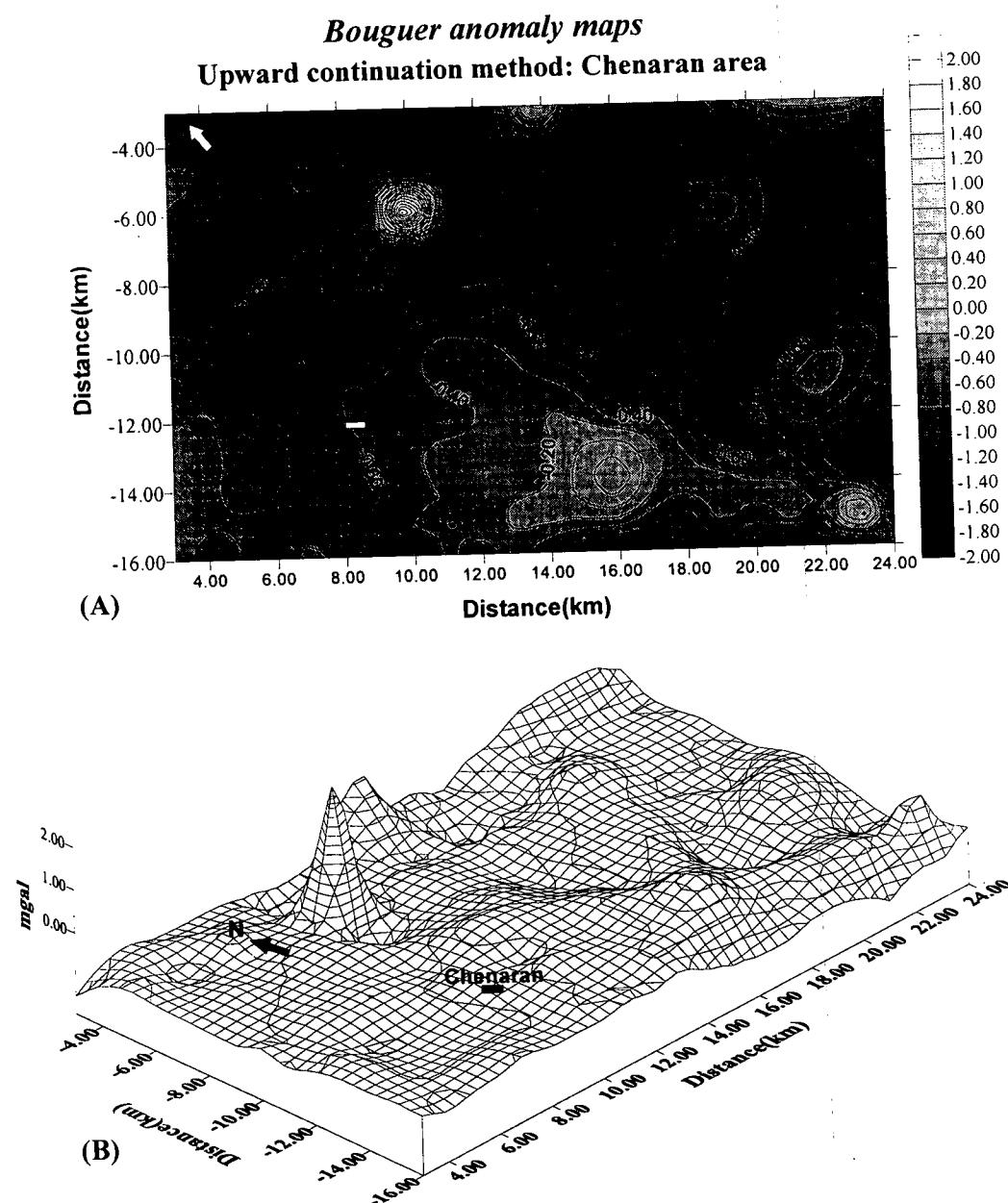
۱۹۷۰). دشت چناران به دلیل واقع شدن بین دو زون متفاوت کپه‌داغ و ایران مرکزی از ویژگی‌های خاص زمین‌شناسی برخوردار است و به سادگی نمی‌توان از مطالعات زمین‌شناسی سطح‌الارضی آن، به ساختارهای زمین‌شناسی در عمق پی برد. هدف از این عملیات، استفاده از روش گرانی‌سنگی برای شناسایی مقدماتی و پی‌جوبی ساختارهای زمین‌شناسی مناسب

شکل ۲. نقشه دوبعدی (A) و سه بعدی (B) بی هنجاری بوگه در منطقه مورد مطالعه.

تصحیح عرض جغرافیایی، تصحیح ناحیه‌ای، تصحیح دریفت و تصحیح جزر و مد (کشنده زمین)، نقشه بی هنجاری بوگه منطقه تهیه و رسم شده است (شکل ۲). سپس با استفاده از روش‌های تحلیلی، ادامه فراسو و مشتق دوم، به ترتیب بی هنجاری‌های

رفته است. از روش (نلتون، ۱۹۵۴ و ۱۹۷۶) نیز برای محاسبه چگالی سطحی استفاده شده و رقمی برابر با ۲/۱ گرم بر سانتی‌متر مکعب برای منطقه مورد مطالعه به دست آمده است. پس از انجام تصحیحات لازم از قبیل تصحیح هوای آزاد، تصحیح بوگه،

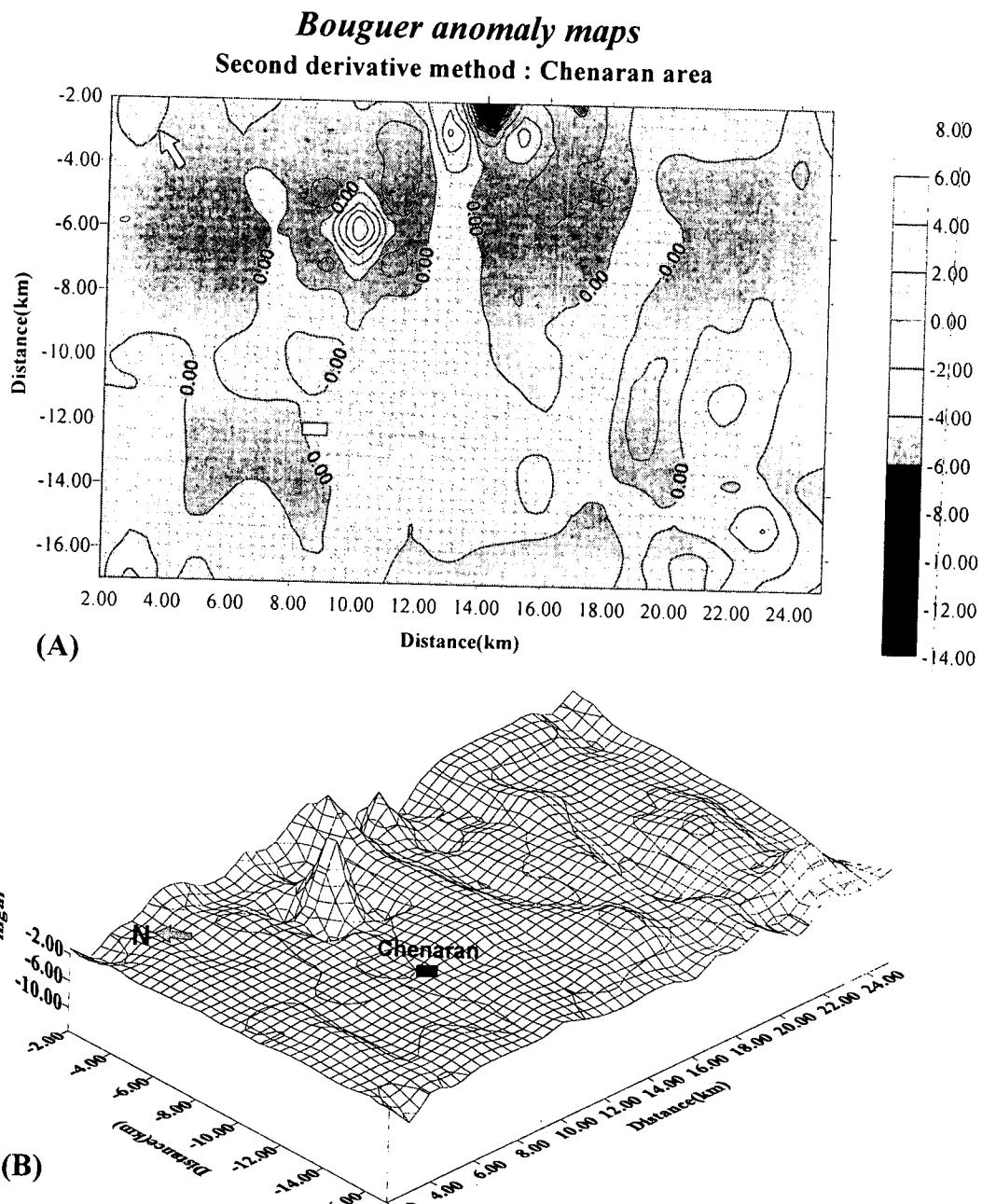

شکل ۳. نقشه دوبعدی (A) و سه بعدی (B) بی‌هنگاری‌های بوگه جداسازی شده با روش ادامه فراسو.

$$\Delta G_h = \frac{1}{N} [(\Delta g_{B1} \times f_1) + (\Delta g_{B2} \times f_2) + (\Delta g_{B3} \times f_3) + \dots + (\Delta g_{BN} \times f_N)] \quad (1)$$

نقشه بی‌هنگاری‌های بوگه منطقه چناران پس از جداسازی با روش ادامه فراسو در شکل ۳ نشان داده شده است. برای جداسازی بی‌هنگاری‌های بوگه به روش مشتق دوم از فرمول ۲

منطقه‌ای و محلی جداسازی و تفسیر شده‌اند. فرمول ۱ برای جداسازی بی‌هنگاری‌ها به روش ادامه فراسو به کار رفته است. در این فرمول Δg_{Bi} بی‌هنگاری هر ایستگاه گرانی‌سنجی، f_i ضرایب ثابت که بستگی به مساحت شبکه، ارتفاع و فاصله نقطه تبدیل از هر ایستگاه دارد، N تعداد ایستگاه‌های شبکه و $i = 1, 2, 3, \dots, N$ است.

شکل ۴. نقشه دوبعدی (A) و سه بعدی (B) بی هنجاری های بوگه جداسازی شده با روش مشتق دوم.

اگر چه روش مشتق دوم بر خلاف روش ادامه فراسو باعث استفاده شده است. در این فرمول Δg_0 بی هنجاری ایستگاه مبنای آشکارتر شدن بی هنجاری های محلی می شود، لیکن این روش بیش از حد به ناهمواری های سطحی منطقه مورد مطالعه حساس است. همچنین بعضی از نقاط حداکثر، حداقل و یا صفر که در نقشه های تهیه شده به روش مشتق دوم وجود دارند، ناشی از

استفاده شده است. در این فرمول Δg_0 بی هنجاری ایستگاه مبنای Δg میانگین بی هنجاری ایستگاه های مجاور و S فاصله ایستگاه های گرانشی سنجی است (پاراسیس، ۱۹۸۵)، و نتایج به دست آمده در شکل ۴ ارائه شده است.

$$\Delta G''_0 = 4(\Delta g_0 - \bar{\Delta g}) / S^2 \quad (2)$$

می‌شوند (اسلیپ و فوجیتا، ۱۹۹۷). لازم به ذکر است که به دلیل ضرورت‌های محاسباتی در روش‌های تحلیلی ادامه فراسو و مشتق دوم، محدوده نقشه‌های مربوط (شکل‌های ۳ و ۴) در مقایسه با منطقه عملیاتی از وسعت کمتری برخوردار است. آشکار شدن ساختارهای تاقدیسی در نقشه‌های ادامه فراسو و مشتق دوم (شکل‌های ۳ و ۴) دلالت بر گسترش عمقی و ناحیه‌ای این ساختارها در منطقه دارد. همان‌گونه که در مقطع زمین‌شناختی و نقشه شدت کل مغناطیسی منطقه (NIOC, 1976; GSI, 1989) نیز مشاهده می‌شود، به‌نظر می‌رسد که ساختارهای تکتونیکی موجود در پوشش رسوبی منطقه به‌طور عمدی از چین خوردگی بی‌سنگ تبعیت نموده‌اند.

۴ نتیجه‌گیری

در این تحقیق و بررسی نقشه‌های بی‌هنگاری بوگه منطقه مورد مطالعه، دلالت بر وجود ساختارهای تاقدیسی و زون‌های گسله با سازوکار معکوس می‌کند. انجام مطالعات زمین‌شناختی و کاوش‌های ژئوفیزیکی نیز وجود این ساختارهای زمین‌شناختی در منطقه را تأیید نموده است. با توجه به وضعیت زمین‌شناختی منطقه، احتمال تجمع نفت و یا گاز در این ساختارهای تکتونیکی بسیار قوی است. استفاده از روش‌های ادامه فراسو و مشتق دوم برای جداسازی بی‌هنگاری‌های بوگه باعث حذف آثار گرانی زون‌های گسلیده است. این موضوع ناشی از کم عمق بودن این گسل‌ها است. زیرا استفاده از روش‌های ذکر شده، باعث کاهش یا حذف بی‌هنگاری‌های گرانی پدیده‌ها و یا ساختارهای زمین‌شناختی که از گسترش عمقی و یا ناحیه‌ای نسبتاً محدودی برخوردارند می‌شود. نتایج حاصل از این تحقیق همچنین نشان می‌دهد که روش‌های تحلیلی جداسازی بی‌هنگاری‌های بوگه برای آشکارسازی بی‌هنگاری‌های محلی و منطقه‌ای و پی‌بردن به ساختارهای زمین‌شناختی در درون زمین بسیار مفیدند.

عملیات ریاضی این روش‌اند و ارتباطی با تغییرات میدان گرانی منطقه ندارند. مشتق دوم میدان بی‌هنگاری گرانی را می‌توان با استفاده از روابط ۱ و ۳ نیز محاسبه نمود.

$$\Delta G''_h = (\Delta G'_h + \Delta h + \Delta G'_h)/\Delta h \quad (3)$$

در نقشه‌های دو بعدی و سه بعدی بی‌هنگاری بوگه که در شکل ۲ رسم شده علاوه بر آشکار شدن ساختارهای تاقدیسی دو زون گسله یکی با روند W ۵۰° N و دیگری با روند W ۷۰° N مشاهده می‌شود. با توجه به نقشه زمین‌شناختی منطقه (شکل ۱) به نظر می‌رسد که گسل اولی مربوط به زون گسله چناران و گسل دومی متعلق به زون گسله سنگبست - شاندیز است. انجام مطالعات زمین‌شناختی و کاوش‌های ژئوفیزیکی وجود این ساختارهای زمین‌شناختی را در منطقه تأیید نموده است (افشار- حرب). بر اساس مدل به کار رفته در این مطالعه، هر دو زون گسله دارای سازوکار معکوس‌اند که با رژیم زمین‌ساختی فشارشی در منطقه مطابقت دارد (مورتی و کریشناماچاریولو، ۱۹۹۰). نکته جالب توجه این است که ساختارهای تاقدیسی آشکار شده در نقشه‌های بی‌هنگاری بوگه (شکل ۲) با رسوبات آبرفتی دوران چهارم پوشیده شده و همان‌گونه که در مقطع و نقشه زمین‌شناختی منطقه مشاهده می‌شود (NIOC, 1977, 1976) هیچ‌گونه اثر قابل توجه توبوگرافی ناشی از وجود این ساختارها در سطح دشت مورد مطالعه مشهود نیست. با توجه به زمین‌شناختی و پتانسیل نفت خیز بودن منطقه، وجود این ساختارهای زمین‌شناختی نقش مؤثر و مهمی در تجمع و یا فرار نفت در منطقه دارند. همان‌گونه که در شکل‌های ۳ و ۴ ملاحظه می‌شود، آثار گرانی زون‌های گسله در نقشه‌های جداسازی شده بی‌هنگاری‌های بوگه به‌طور عمدی حذف شده‌اند. این موضوع حاکی از کم عمق بودن این زون‌های گسله است. زیرا در اثر استفاده از روش‌های ادامه فراسو و یا مشتق دوم برای جداسازی بی‌هنگاری بوگه، آثار گرانی پدیده‌ها و ساختارهای زمین‌شناختی که از گسترش عمقی و یا ناحیه‌ای نسبتاً محدودی برخوردار هستند، کاسته و یا حذف

- Flower, C. M. R., 1990, *The solid earth*: Cambridge University Press.
- GSI, 1989, Total intensity map, Sheet No. 3, North-East Iran, Geological Survey of Iran.
- Murthy, I. V. R. and Krishnamacharyulu, S. K. G., 1990, Automatic inversion of anomalies: Computer and Geosciences, 16, 4, 539-548.
- NIOC, 1976, Geological cross sections, North-East Iran, National Iranian Oil Company.
- NIOC, 1977, Geological map of Iran, Sheet No. 3, North-East Iran, National Iranian Oil Company.
- Nettleton, L. L., 1954, Regionals, and Structures, Geophysics, 19, 1-22.
- Nettleton, L. L., 1976, Gravity and magnetics in oil prospecting: Mc Graw-Hill, New York.
- Parasnis, D. S., 1985, Mining geophysics: Elsevier.
- Sharma, P. V., 1986, Geophysical methods in geology: Elsevier.
- Sheriff, R. E., 1989, Geophysical methods, Prentice Hall.
- Sleep, N. H. and Fujita, K., 1997, Principles of geophysics: Blackwell Science, Inc.

تشکر و قدزادانی

از معاونت پژوهشی دانشگاه شیراز به خاطر فراهم آوردن بخشی از امکانات مورد استفاده در این طرح سپاسگزاری می‌شود. از آقایان مهندس عبدالحمید معمارضیاء مسئول محترم بخش ژئوفیزیک شرکت ملی نفت ایران و مهندس محمدباقر زارع کارشناس ارشد این بخش به خاطر همکاری‌های صمیمانه در انجام این تحقیق قدردانی می‌آگردد. از خانم رضوان خاوری و آقایان سید ناصر هاشمی، بهزاد زمانی، سید سعید الرضا اسلامی و سعید عارویان که در رسم شکل‌های این مقاله همکاری نمودند تشکر می‌شود.

منابع

- Afshar - Harb, A., 1969, History of oil exploration and brief description of the geology of the Sarakhs area and the anticline of Khangiran: Iran. Petrol. Inst. Bull., 37.
- Afshar - Harb, A., 1970, Geology of Sarakhs area and Khangiran gas field: Nat. Iran. Oil Co., Paper Presented at 8th Session of ECAFE Working Party of Senior Geologists, Bandung.